

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2011 r. — Lyder Enterprises przeciwko CPVO — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Sprawa T-367/11)

(2011/C 282/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Nowa Zelandia) (przedstawiciel: G. Pickering, Solicitor)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Nowa Zelandia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie A007/2010; oraz
- zawieszenie postępowania w oczekiwaniu na wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia przez High Court Nowej Zelandii w sprawie nr CIV:2011:404:2969.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin: strona skarżąca

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin będące przedmiotem wniosku: Southern Splendour — wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin nr 2006/1888

Wnoszący sprzeciw wobec wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin: Liner Plants NZ (1993) Ltd

Podstawy sprzeciwu: sprzeciw został oparty na argumentach, w myśl których skarżąca nie była osobą, która wyhodowała, odkryła lub rozwinęła odmianę, ani też jej następcą prawnym

Decyzja komitetu CPVO: oddalenie wniosku nr 2006/1888 w odniesieniu do odmiany „Southern Splendour” (decyzja nr R972)

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie zasady kontrydiktoryjności, brak właściwości, niezrozumienie fundamentalnych reguł słuszności, naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, ze względu na to, że Izba Odwoławcza orzekła, iż dowody zawarte w pismach skarżącej nie były dopuszczalne, z uwagi na to, iż nie zostały zredagowane w formie oświadczenia złożonego pod przysięgą.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2011 r. — Polyelectrolyte Producers Group i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/11)

(2011/C 282/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polyelectrolyte Producers Group i in. (Bruksela, Belgia), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Francja) i Travetanche Injection SPRL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i R. Cana)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 366/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do załącznika XVII (akryloamid) (Dz.U. L 101, s. 12);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych błędów w ocenie zawartych w zakwestionowanym rozporządzeniu w związku z tym, że Komisja po pierwsze oparła się na informacji nieistotnej w ramach mającego zastosowanie ustawodawstwa w zakresie narażenia ludzi i środowiska w Unii Europejskiej i, po drugie nie określiła ryzyka związanego z masami spożywczymi w świetle mających zastosowanie wymogów i miast tego oparła się na danych dotyczących innej substancji; w konsekwencji przyjęcie wskazanego rozporządzenia nie spełnia warunków określonych w przepisach prawa.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez rozporządzenie zasady proporcjonalności.

3) Trzeci zarzut dotyczący niewystarczającego uzasadnienia przy naruszeniu art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji i in.

(Sprawa T-369/11)

(2011/C 282/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A. Krystallidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Delegatura UE w Turcji (Ankara, Turcja) i Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie odszkodowania za szkody poniesione przez stronę skarżącą w wyniku wydania w dniu 5 kwietnia 2011 r. przez jednego z pozwanych (Delegatura UE w Turcji) zarzucanej mu bezprawnej decyzji (oraz każdej następującej po niej decyzji) o unieważnieniu udzielonego konsorcjum⁽¹⁾ zamówienia: „Rozszerzenie europejsko-tureckiej sieci centrów biznesu w Sivas, Antiochii, Batman i Van -EuropeAid/128621/D/SER/TR”, ze względu na złożenie przez konsorcjum zarzucanego mu „fałszywego oświadczenia”;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- udaremnienia przez pozwanych uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej poprzez działanie z naruszeniem art. 10 europejskiego kodeksu dobrej administracji, polegające na nieoczekiwanym uchynieniu decyzji o przyznaniu konsorcjum przedmiotowego projektu, ze względu na złożenie przez nie zarzucanego mu „fałszywego oświadczenia”;

2) Zarzut drugi dotyczący

- naruszenia przez pozwanych ogólnej zasady pewności prawa oraz przepisów art. 4 europejskiego kodeksu dobrej administracji poprzez oskarżenie strony skarżącej o złożenie fałszywego oświadczenia, bez uprzedniego wskazania — jako fałszywy — jakiegokolwiek z przedłożonych dokumentów;

3) Zarzut trzeci dotyczący

- naruszenia przez pozwanych prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym poprzez niezawiadomienie strony skarżącej o ich zamiarze unieważnienia zamówienia, z naruszeniem art. 16 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

4) Zarzut czwarty dotyczący

- braku przedstawienia przez pozwanych uzasadnienia w odniesieniu do tego, które z dokumentów miałyby zostać sfalszowane przez stronę skarżącą, z naruszeniem art. 18 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

5) Zarzut piąty dotyczący

- braku zawiadomienia przez pozwanych strony skarżącej o przysługujących jej możliwych środkach zaskarżenia wydanej przeciwko niej decyzji, z naruszeniem art. 11 i art. 19 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

6) Zarzut szósty dotyczący

- nadużycia przez pozwanych przysługujących im uprawnień dyskrecyjnych w zakresie dokonania oceny przedstawionego im stanu faktycznego, i w konsekwencji przekroczenie ich uprawnień, z uwagi na to, że uzasadnienie wysunięte przez instytucję zamawiającą mogło zostać zastosowane jedynie w celu wykluczenia oferty w trakcie postępowania przetargowego, ze względu na to, że nie spełniała ona kryteriów oceny, a nie wówczas gdy zamówienie zostało już udzielone.

⁽¹⁾ DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2011 r. — Palirria Souliotis przeciwko Komisji

(Sprawa T-380/11)

(2011/C 282/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Katsakevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 447/2011 z dnia 6 maja 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2011 L 122, s. 63); i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne ponieważ nie skonsultowała się z komitetem ds. nomenklatury. Ponadto Komisja nie rozpatrzyła opinii przedłożonej przez skarżącą.